

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010794
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123010794.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., trvale bytom E., F. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. c) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 09. apríla 2024 v Trenčíne, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7PP/3/2023 zo dňa 27. novembra 2023 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/46/2022 zo dňa 04. mája 2022 bol A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „odsúdený“) za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. c) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého nastúpil dňa 24. júna 2022 a vykonal dňa 24. júna 2023. Následne odsúdený nastúpil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/126/2021 zo dňa 12. novembra 2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/126/2021 zo dňa 18. augusta 2022 za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Tr. zákona, a ktorý vykonal dňa 24. februára 2024. Následne odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorý mu bol uložený pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g) Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/47/2022 zo dňa 27. januára 2023.

Dňa 16. júna 2023 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. novembra 2023 rozhodol uznesením sp. zn. 7PP/3/2023 doslova takto:

I. Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/46/2022

zo dňa 04.05.2022, trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/126/2021 zo dňa 12.11.2021 v spojení s uznesením Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/126/2021 zo dňa 18.08.2022 a rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/47/2022 zo dňa 27.01.2023.

II. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona sa odsúdenému určuje skúšobná doba vo výmere 1 (jeden) rok a súčasne sa nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 1 (jeden) rok a zároveň sa odsúdenému ukladajú v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenia a povinnosti:

- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti uvedenému uzneseniu ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu v prítomnosti odsúdeného a prokurátora okresnej prokuratúry) podal v neprospech odsúdeného prokurátor sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu aj písomne odôvodnil. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje, pretože odsúdený nie je vo vzťahu k spáchanej trestnej činnosti v celom rozsahu kritický, v minulosti bol už 3-krát súdne trestaný a potrestaný aj nepodmienečným trestom odňatia slobody. Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom k osobe odsúdeného vyplýva, že resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, a to pre nedostatky v edukácii a iba čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti. Na základe vyššie uvedených skutočností prokurátor navrhol, aby krajský súd podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil napadnuté uznesenie a rozhodol vo veci sám tak, že zamietne návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 24. januára 2024, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 09. apríla 2024 podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora, hoci je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu odňatia slobody a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

V posudzovanej veci krajský súd v súlade s vysloveným právnym názorom okresného súdu v napadnutom uznesení zistil, že všetky zákonom vyžadované podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného, uvedené v ustanovení § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona boli jednoznačne splnené. Predovšetkým je potrebné uviesť, že odsúdený vykonal príslušnú požadovanú časť (jednu polovicu) právoplatne uložených a nariadených nepodmienečných trestov odňatia slobody dňa 24. júna 2023, a teda formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody týmto bola splnená.

Okresný súd správne vyhodnotil aj splnenie dvoch materiálnych podmienok v zmysle § 66 odsek 1 Tr. zákona keď konštatoval, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a že možno od neho dôvodne očakávať, že na slobode povedie riadny život. V uvedenom smere vykonal súd prvého stupňa všetky potrebné dôkazy a dospel k vecne správne záveru, že odsúdený preukazuje vo výkone trestu odňatia slobody polepšenie, keďže úprimne priznal spáchanie trestnej činnosti a vyživovaciu povinnosť si plní (prostredníctvom matky) aj počas výkonu trestu odňatia slobody. Zároveň je kritický k užívaniu návykových látok, zapája sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti (upratovacie práce, kosenie trávnikov, a to napriek skutočnosti, že sa jedná o osobu, ktorej bol priznaný invalidný dôchodok) a udržiava kontakt s rodičmi a sestrou. Súd prvého stupňa správne prihliadol aj na jednu disciplinárnu odmenu odsúdeného a zistené nedostatky (neporiadok vo veciach a porušenie denného režimu), ktoré nedosahovali potrebnú intenzitu na postihnutie disciplinárnym trestom nepovažoval za tak závažné.

Prokurátor v rámci sťažnosti namietal splnenie druhej materiálnej podmienky podmiennečného prepustenia, a teda odôvodnené očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, keď argumentoval predovšetkým jeho kriminálnou minulosťou a čiastočne kritickým postojom k spáchanej trestnej činnosti. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že odsúdený pred aktuálnym nástupom výkonu trestu odňatia slobody dňa 24. júna 2022 nebol doposiaľ priamemu výkonu trestu odňatia slobody podrobovaný, a teda sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, aj keď vykonáva tri uložené tresty odňatia slobody postupne za sebou. Neexistuje preto zatiaľ negatívna skúsenosť s osobou odsúdeného, pokiaľ ide o dodržiavanie podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu

trestu odňatia slobody stanovených zákonom a súdom, pričom odsúdený si väčšinu trestu odňatia slobody už vykonal. Relevantnou skutočnosťou v danom prípade je aj to, že odsúdený vo výkone trestu nadobudol cenné pracovné návyky, čo ho viedlo k uvedomeniu si nevyhnutnosti legálneho a stabilného príjmu, predovšetkým z dôvodu riadnej a pravidelnej úhrady svojej vyživovacej povinnosti, ktorú si aktuálne bez problémov plní. Riziko recidívy u jeho osoby je podľa názoru krajského súdu tiež znižované edukáciou a kritickým postojom odsúdeného vo vzťahu k užívaniu návykových látok. Pozitívne pôsobí aj kontakt odsúdeného s blízkou rodinou (matka a sestra), z ktorého možno vyvodiť žiadúcu a trvalú existenciu sociálneho zázemia odsúdeného po jeho prepustení na slobodu. Ústav v rámci hodnotenia odsúdeného síce identifikoval nedostatky vo vzťahu ku kontaktom s vonkajším prostredím a vo vzťahu ku kritickému hodnoteniu vlastnej trestnej činnosti, keď vychádzal primárne z absencie kontaktu odsúdeného s matkou ich spoločného maloletého dieťaťa. Krajský súd však konštatuje, že nakoľko odsúdený aktuálne svoju vyživovaciu povinnosť plní a je v kontakte s ostatnou blízkou rodinou, ktorá mu vie poskytnúť isté zázemie po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, nie je možné uvedené vyhodnotiť ako okolnosť, ktorá by mala odsúdeného diskvalifikovať pri hodnotení splnenia druhej materiálnej podmienky na jeho podmienené prepustenie.

Napokon aj súd prvého stupňa, hoci rozhodol o podmienenom prepustení odsúdeného, na posilnenie účinku svojho rozhodnutia a dovŕšenia jeho nápravy, zohľadniac aj vyššie uvedené zistené nedostatky menej závažného charakteru, uložil odsúdenému popri primeranej skúšobnej dobe aj probačný dohľad nad jeho osobou, vrátane primeraných povinností, ktoré je odsúdený v rámci probačného dohľadu povinný splniť, s čím sa krajský súd rovnako v celom rozsahu stotožnil.

Napadnuté uznesenie okresného súdu je teda vecne správne a dôvodné, preto krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol. Jeho pozornosti však neuniklo, že okresný súd nedodrжал 60-dňovú lehotu na rozhodnutie od podania žiadosti odsúdeného, stanovenú Trestným poriadkom v ustanovení § 415 odsek 5. A hoci sa táto lehota považuje za poriadkovú, zo spisového materiálu nie je zrejmé, aké dôvody bránili okresnému súdu v tejto lehote rozhodnúť, keď o podanej žiadosti odsúdeného rozhodol až s odstupom viac ako 5 mesiacov od jej doručenia, ktorá lehota je vo vzťahu k predmetu posudzovanej veci skutočne neprimerane dlhá, a preto takýto postup okresného súdu nemožno považovať za plynulý a súladný so zásadami trestného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.